

Գէորգ Եւանդուլեանցի, Գէորգ Աքիմեանցի, Աւետիք Բաբայեանցի, Մարկիանս Մօսինեանցի, Պօղոս Դամբարեանցի և Ցովչաննէս Զիգիանեանցի անունով՝ որով հաստատում է Նորանց Տփխիսու Ներսիսեան Ազգային—Հոգեոր դպրանոցի հոգարարձութեան պաշտօնի մէջ։

16 Դեկտ. թ. 551. Կոնցակ օրհնութեան և ի պատասխանի գրութեան Ռումանիոյ Ֆօկշան քաղաքի Հայ ժողովրդեան Հոգ, Տեսուշ Գէորգ Վարդապետի անունով՝ որով գովում է յիշեալ վարդապետի աշխատութիւնները իրան յանձնւած ժողովրդեան շնութեան և պայծառութեան՝ ինչպէս նաև օրիորդաց դպրոց բանալոյն համար, նոյնպէս օրհնում է Նորան, ժողովուրդին ու Նորաբաց օրիորդական դպրոցի անելին։

19 Դեկտ. թ. 554. Կոնցակ օրհնութեան Տփխիսեցի Մովսէս Վարդանեանի անունով Մայր Աթոռոյս տպարանում տասն և երկու տարի ծառայութիւն անելու համար։

30 Դեկտ. թ. 565. Կոնցակ, պ. Պօղոս Կիրակոսեանի, Գրիգոր Բալյեանի, Աստուածատուր Պօղոսեանի, Գրիգոր Մինասեանցի և Գրիգոր Խաչատրեանցի անունով՝ որով հաստատում է Նորանց Աղեքսանզրապօլու Աղքիլիսէ գիւղի Հայոց Ծխական դպրոցի հոգարարձութեան պաշտօնի մէջ։

Ս. ԷջՄԻԱԾՆԻ ՍԻՆՈԴԻ ՕՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ ՎՃԻՌՆԵՐ.

Ի 5 ն Նոյեմբ. 1880 ամի. Զպսակն Կիւնէյ ձարսարեցի Յովհաննիսի Սուլեյմանեան ընդ Վարիամայ Ասրիեան, կատարեան ապօրինաւորապէս յանթոյլատրելի եկեղեցական կանոնօր աստիճանի համարել անվաւեր։ Զեաչատուր քահանայն Տեսայեան Խնուշէնցի, որ խարդաւանօր տուեալ է կատարել դայն ապօրինի պսակ ընդ ծեռն Մարգարէ քահանայի՝ ջանալով դիտութեամբ ծածկել դայն չհասութիւն, դադարեցուցանել խսպառ ի քահանայագործութիւնն եւ անորոշ ժամանակաւ առարել յապաշխարութիւնն ի վանս Գանծասարու։ Խոկ զպսակաղիր Մարգարէ քահանայն, որ պարաէր նախ քան զպսակաղրութիւնն վերահասու լինել ամենայն հանդամանաց եւ ոչ շատանալ միայն պատրուակեալ զրութեամբ Խաչատուր քահանայի, արկանել ընդ երեքամսեայ ապաշխարանօր ի դուռն Եկեղեցւոյն։

Ի 44 Նոյեմբ. 1880 ամի. Զպործակալն Սաղարիջոյի զՄողոմն քահանայն Էսիտեանց, որ առանց նախընթաց գիտութեան եւ Թոյլտուութեան Հոգիւոր իշխանութեան վաստանացնալ է կատարել զպսակ ընակչի Մանաւ զեղչ վիճակին Վրաստանի Գէորգայ Սուլրութեանց ընդ Եղիսարէթի Ազուրիանց ի կարծիքական չհասական աստիճանի, արծակել ի պաշտօնէ զործակալութեան, դադարեցուցանել ի քահանայագործութիւնէ զամն երիո եւ զպսակն համարել անվաւեր։

Ի 44 Նոյեմբ. 1880 ամի. Ըստ նախընթաց հանութեան Վեհավառ Կաթուղիկոսի ամենայն Հայոց գերապետ վարդապետն Այվաղեանց արծակել ի պաշտօնէ կրօնուսուցչութեան եւ ուսուցչութեան Հայոց լեզուի Խթրունի վիմնագիւղին Երեւանայ եւ ըստ խնդրանաց Թեմակալ Առաջնորդին Հայոց Ղարաբաղու Անդրէաս Ար-

քեափիսկոպոսի կարդել ի պաշտօն Առաջնորդական Փոխանորդի եւ նախանդամ վիճակային Կոնսիստորիային Հայոց Ղարաբաղու:

Ի 29 Հոյեմբ, 1880 ամի, զնոր—Նախիչևանցի Մովսէս քահանայն Զարիֆեանց, որ զգաստացեալ ի պատժապարտութեանց քանի քանիցս եղելոց ի վերայ նորա վասն ազդի ազդի յանցաւորութեանցն, յանդնեալ է այժմ կատարել խարդախութեամբ գարդելեալն ի քարդաքոյն Հովեւոք Իշխանութենէ զապօրէն զպաւկն Ուլուխանեանցի որ ի մերձաւոր չնախական աստիճանի ազդակցութեան, առաքել ի վանս Սեւանայ յապաշխարութիւն անորոշ ժամանակաւ առանց փիլօնի եւ քահանայապործութեան. իսկ զպաւկն Մովսէոկցի Գէորգայ Մարգարեան Ուլուխանեանց ընդ Հոիփոխմեայ Աղամեան Աւանեանց համարել անվաւեր. իսկ զնախանդամն Հովեւոր կառավարութեամ զԱրխատակէն գարդապեսն, որ ի կատարման վերոգրեալ ապօրէն պսակին նոյնչափ յանցաւոր է, որչափ Զարիֆեանցն, որպէս եւ քաջ յայտնի է Վեհափառ Կաթուղիկոսին եւ անդամոց Սինօղիս, տուաքել ի վանս Խոր—Վիրապի յապաշխարութիւն անորոշ ժամանակաւ. առնելով ի նմանէ զիեղորմ:

Ի 40 Գեկա. 1880 ամի Ըստ մակագրութեան Վեհափառ Կաթուղիկոսի ամենայն Հայոց ի վերայ մեղայազրոյ Ցովհաննէս քահանայի Արգսեան Տփխիսեցւոյ նախ առնուլ զուխտազիր ի յիշեալ քահանայէ առ. ի զուշանալ յապապային եւ մի մեղանչել երբէք ընդդէմ կանոնաց Եկեղեցւոյ մերոյ, եւ ապա տալով նմա զփիլօնն քահանայութեան, Թոյլատրել առ այժմ լսել միայն զիսոսառվանութիւնս ծխոցն, զի մերծ են աւուրք Ս. Շննդիան Քրիստոսի, պատուիրելով միանգամայն կատարել ջիրմեռանդութեամբ զյանձնառեալ ապաշխարութիւնն, որով ոչ առ ազան մաքրեսցի բարովին ի մեղացն առաջի Աստուծոյ եւ ազատեսցի ի պատժոցն:

ՊԵՇՏՈՆԵԿԵՆ ԽԾԱՅԱՅՑՈՒՄՆԵՐԻ.

ԱՅԼ և այլ տեղերից լուր է հասել Ս. Սինօղին թէ՝ Վանեցի Ղազար վարդապետ անունով մի անմօրուս մարդ ինքն իրան Արքեպիսկոպոս ձեւացրած՝ թափառում է զանազան հայարնակ զիւղեր, քաղաքներ և վանքեր՝ և աւելի Երևանու և Տփխեաց վիճակներում, և խարդախութաբերայ միջոցներով յարգանք ու նուերներ է ձեռք բերում ժողովրդից, մանաւանդ թէ՝ իւր. անկարգ և եկեղեցականութեանը անվայելու ընթացքով շատ շնչու թղթերով, սուստ վկայականներով և կոնդակներով գոյմակղեցնում է պարզամիտ ժողովրդոց, Վասնորոյ Ս. Սինօղի կողմէց Արարատի միջոցաւ պաշտօնապէս պատուիրւում է ամենայն Յաջորդաց, Հոգևոր Գործակալաց և Երէցիոխանաց խստիւ արգելել նորա ժողովրդի շեան մէջ ըրջագայութիւնը և բռնել տալով խրկել այսր ի Ս. Էջմիածին. նոյնպէս արգելել և այն ամեն խարդախ և խարերայ թափառական եկեղեցականներին, որոնք չեն ունենալ Հոգևոր Ռայրազոյն Եշխանութիւնից օրինաւոր պաշտօնական հրաման կամ զրութիւն։

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՍՐԲՈՅ ԿԱԹՈՒՂԻԿԵ ԷջՄԻԱԾՆԻ Ի ՎԱՂԱՐՇԱԳԱՏ.